

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadványtalal: Fischei Fülöp könyvkereskedése Ide küldendő az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számlítanak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 8 kor. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor. Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnak: Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., «Általános Tudósító» hirdetési osztálya Budapest.

Nyilttér petitsora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Vörösmarty Mihály emléke.

(Elmondotta Tömör Boldizsár tanár a tanítóképző-intézetben rendezett Vörösmarty-ünnepélyen.)

Hosszu évtizedek, sokszor évszázadok tűnnek el, míg a nemzeti kegyelet egy-egy jelesünk alakját kiemeli a multak homályából, hogy azt méltó fényben állítsa az élők szemei elé. Erre nemcsak az a kötelességszerű hála viszi az élőket, melylyel tartoznak letűnt nagyjaik iránt, hanem az a nemes önérzet, az a nemes büszkeség is, mely időnként a későbbi korok ivadékaianak szeméit önkénytelenül is azon fényes alakok felé tereli, kik nagy szellemükkel, alkotásaikkal vagy lángoló hazaszeretetükkel akár az állami s nemzeti élet, akár a-művelődés terén egy-egy szakaszait alkották meg a történelemnek. — Ezzel a mélyen érzett kegyelettel ült tegnap ünnepet a magyar nemzet. Egyik lángszellemének, a magyar költészet egyik első rangu diszének rávetődő fény-sugaraiban fűrésztölte meg nemzeti önérzetét Vörösmarty Mihály születésének századik évfordulóján. Ha a nemzet nem feledkezhetik meg hadvezéreiről, kik dicső csatákat nyertek, nagy államférfiairól, kik évszázadokra szóló alkotásokat hoztak létre: nem feledkezhetik meg költőiről sem. Hisz ők a nemzet dalosai, jókedvűnek s bujának, örömeinek s gyászának kifejezői! Az ágyúk dörögésével kél versenyre a lant a család zajában, s lány dalokat sutlog a béke ölen, a

csendes idylli örömök közt. Egy szebb, eszményibb világot tár elénk, hol tisztább a patak, illatosabb a virág, s a hol fényes drágákó a harmatcsepp, hogy így enyhítse fájdalmainkat, fokozza örömeinket, vagy irányítsa lépteinket magas czélok, az eszmény, a tökély felé.

Kis körünkben mi is megemlékezünk ezen alkalomból nagy költőnkrol: Vörösmarty Mihályról. Megemlékezünk benne arról, ki egy nemzetet zárt szívébe, annak dicső múltjával, kétségbeesett jelenével, s reménytelen jövőjével; ki hevült a mult szemléletén, kinek szíve sajgott a jelen látásán s összeszorult a jövő vigasztalan gondolatán; de ki azért nem a téllen javeszékülésben tör ki, hanem a költészet égi lantjának húrjaiba vágva, zengte a mult dicsőségét, hogy teltre, munkára sarkalja nemzetét a jövő érdekében, mely vagy egy jobb kor, vagy a nagy-szerű halál lesz.

Mikor Vörösmarty Mihályban a nagy költői tehetséget bámuljuk, nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a rendkívüli hatást, melylyel költészetével a magyar nemzet korabeli történetére gyakorolt. Az 1825-ik évtől 1848-ig terjedő, nemzeti s állami létünk nagy átalakulási korszakának fényes alakjai közt fog emlegetni az ő neve is mindenkor.

Mi volt a magyar nemzet az 1825-ik évet megelőző időkben? — Egy lassu enyészetnek indult nép, mely már csak fényes

multjának elhomályosuló képein borong. — Mély álom, fásult dermetség tette bénává erőinket s nemzeti érzületünket. Nemzeti jellegünkéből, nyelvünkéből kivetkőzve, idegen hatalomtól erőszakosan elnyomva, javainkból kifosztva, téllenül, szegényen, a végenyészet sorvasztó leheletével homlokunkon, álltunk itt Európa keleti határan.

Az örökké emlékezetes 1825-ik esztendőben történt az életre visszatérő nemzetnek első kétségbeesett rándulása. S az ebredező nemzet szemei előtt télt fényes alak jelenik meg; az egyik a politikai élet terén: — Széchenyi István, a másik a költészet terén: — Vörösmarty Mihály, kinek ekkor történik első országos hatású fellépése »Zalán futása« cz. nagy eposzával. — E két nagy alakban jut kifejezésre legméltóbban e kor hangulata, kétségbeesése s fájdalma, vakhite s kétérdő reménye, s a mult dicsőségének éleszlő gyönyöre.

Széchenyi kevesebbet ad a multa, inkább a jövőbe veti reményét, attól vár mindent, nemzeti életünk jobbrafordultát. Vörösmarty kétkedőbb a jövő iránt, inkább a multa tekint, ott keres a jelen sivárságától felzaklatott lelkeinek enyhületet. Amaz izgult prófétái ihlettel kiáltja oda nemzetének: teltre! munkára! — akkor Magyarország lesz, mert meg nem volt; emez a multat aposztrofálja: »Regi dicsőségünk, hol késél az éji homályban?« Széchenyi a munka s

TÁRCZA.

Felsült lovag.

Hetyke urfi kupéba száll,
S ime mily nagy szerencséje!
Amire oly forrón vágyott:
Egy szép hölgynek jut melléje.

Egy kis furfang hamarjában
Társalgásra utat nyitott;
És az urfi képzelmében
Szövi már az új kalandot.

De csak ekkor veszi észre,
Hogy szemben egy uri ember
Szép hölgyének szeméibe
Mosolyogva kacsinthai mer.

Ki kell tehát a skizt vágni!
S mint védtelen hölgy lovagja,
E szemtelen tett-nek okát
Magyarázni megkívánja!

A felelet nem is késik:
Jobbról-balról csak ugy csattan!
Magyarázat e néhány szó:
Nőmre csak tán kacsinthattam!

Török-Becsei István.

Bölcs visszavonulás.

Irta: Szomaházy István.

Nagyságos uram, — egy őszinte vallomás: a levélpapír, amelyre tegnapi kelt beceses problémáját írni méltóztatott, ikertestvére azoknak a híres violaszínü levélpapíroknak, amelyekeken szerkesztőségünk régi ismerőse, az irodalmi nagyságos asszony szokta hozznak a kérdéseit intézni. Egy dolog világos tehát: az, hogy ön, nagyságos uram, a mi népszerű nagyságos asszonyunk hites férje. Ez a körülmény mindenesetre közremunkál abban, hogy problémájára azonnal válaszoljunk; hiszen kedves nejt mint egy ismeretlen családtagot szoktuk emlegetni barátságos lámpáink alatt. Ő az, aki bennünket rendszerint azzal a kérdéssel keres föl: divatos-e még a sandwich az előkelő zsurokon, illik-e, hogy a magányos fűrdőző asszony Balatonfüreden udvaroltasson magának, s mit tesz a jól nevelt társaságos dáma, ha egy kikoszarozott kérdőjével találkozik? Mi e mindenképpen elmés problémákat tőlünk telhetőleg megoldani igyekszünk, s kedves neje, a nagyságos asszony, ugy látszik meg van elégedve a szolgálatainkkal. Miért ne állnánk tehát az ön rendelkezésére is, mikor az élet viharai közepette hozzánk fordul?

Levelére készséggel válaszolunk tehát, de mielőtt ezt tennők, engedje meg, hogy kalapot emeljünk tisztelt urfi családja előtt, mely egymagában több problémát fogyaszt, mint más husz háztartás együttvéve.

A violaszínü levelekből, melyeket kedves neje ő nagysága hozzánk intéz, rég tisztában vagyunk azzal, hogy ön, nagyságos uram, ama bengáliai

tigrisek közül való, akik hűten életpárjuk udvarlót véresre marcangolják. Ezt a főtlevésünket nem zárja ki, hogy ön a Földművelési Bank Részvénytársaság pénztári főnöke; hiszen a sötét velencei embert rég decentralizálták már a legmodernebb hivatalokba. Mondjuk ki magyarán: ön féltékeny. Ebben abszolúte nincs mit szégyelni való; hiszen csak a természet rendje, hogy az esetlen szakállberek a bársonyosbőrű fehér szobrokra féltékenyek legyenek. Beszéljünk négy szemközt: mi jogon kívánna ön, a rideg, az unalmas, a csúf, hogy a világ legszebb asszonya kizárólag az ön kuszált szakállában gyönyörködjék? Az önzésnek is meg vannak a határai; ön csuf visszaélt követne el a társadalom rendjével, ha szép felesége minden pillantását a traga számára vindikálná. Az otyan bájos teremteteknek, aminőknek tisztelt neje önnagyságát képzeljük, kötelességei vannak a polgári társadalommal szemben, és ön köteles udvariasan félrevonulni, hogy e tökéletes természetben, e csillogóan fekete pillantásban más emberfia is gyönyörködhesék. Mit akar ezzel az együgyü féltékenykedéssel. Örüljön, hogy ön különb helyzetben van mint a felesége udvarlói; önnék legalább nincs mit remegni attól, hogy egy vérszomjas tigris a pajkos szándékait fölfelezi.

Tegnapi kelt beceses problémája arra vall, hogy önnék is már kezd benőni a feje lágya. A violaszínü levélben ugyanis ezt írja: Hosszabb idő óta feltűnik nekem, hogy tisztelt nőm kerüli a családi tühélyt. Hol egy barátónt látogat meg, hol a szabónőjével konferal, s mivel utóvégre is nem vagyok parafából, a minap elhatároztam, hogy utána nézek a dolognak. Elmentem a barátónőhöz, akit a feleségem állítólag meglátogatott, —

alkotásba vetett vakmerő hitet ébreszti fel a nemzetben; Vörösmarty. nemzeti újjászülé-
tésünk reális törekvéseit eszményi lelkesé-
désé emeli költésével. Ihletet merít a
multból a jelen törekvéseihez; a mult dicső
képeinek izgaló lényével ihleti nemzetét
akkor, mikor remény és kétség közt hozzá-
tóg a honfoglalás nagy munkájának meg-
énekléséhez Zalán futásában; a hon-
szerzést állítja a nemzet elé, mikor annak
elvesztésétől félt; az egység erejét hangoz-
tatta, mikor a hazafias lelkesedésre a leg-
nagyobb szükség volt.

Az 1825-ik s az azt követő évek nagy
átalakulási mozgalmi voltak kisebb
jelentőségűek, mint a honfoglalás nagy mun-
kája, melynek dicső képei új hadjáratra
készítették a magyar nemzetet, szellemi had-
járatra a mult ósdi intézményei ellen. A
haza ugyan meg volt, de azt meg is kellett
tartani. S miként a kereszténység felvétele, a
nyugati civilizáció befogadása ezer évi élet-
tet biztosított itt a magyar nemzetnek; ugy-
ezen újjászülétek küzdelmeiben létesített ma-
denn állami intézmények, faji, nemzeti sa-
játságaink, nyelvünk kifejlesztése s ezen ala-
pokon sarjadásnak indított műveltség újból
helyet biztosított itt a magyar népek újabb
ezer évre.

Ezen küzdelmekben lett Vörösmarty igaz-
zán a nemzet költőjévé. Azokban a politikai
nagy pillanatokban, mikor nagy nevű kor-
lársai az ősi jogokat védtek, ő az ősi dicső-
séget zengte eposzaiban. Ezzel kifejezője lett
kora hangulatának, élesztője a nemzeti akarat-
nak, hogy ha van számunkra még élet
a földön, akkor legyen az nagy és dicső;
ha pedig már ama nagy sir szelén állunk,
melybe egy ország temetkezik, a halál is
dicső legyen, méltó fényes multunkhoz.

Amint Vörösmarty epikus költészetének
ezen átalakulási korszak adja meg hátterét,
úgy lyrai költésze is jórészt ezen nagy
korszak politikai hullámzásainak kifejezője.
Kítőri lelkesedés szállja meg a sikerek látá-
sán, méla borongásba mélyed, majd két-
ségbeesett kítőriében viharzik, ha a nemzet
pusztulásának sejtelve gyötri. Az egész nem-
zet remegő s hevülő szive dobog nála, akár

kétkedik, akár remél, akár örömben, akár
fájdalomban ég.

De bármiként álljon is Vörösmarty kora
politikai változásainak hatása alatt, soha sem
csügged, megőrzi önbizalmát, bátran néz a
jövőbe, akár élet, akár pusztulás lesz az.
Ezt fejezi ki »Szózat«-a, mely nemzeti ének
marad mindig, míg magyar lakik e földön.
Ezzel az énekkel ünnepelünk, ezzel örülünk,
ezzel gyászolunk ma is; küzdelemmel teljes,
viszontagságos nemzeti életünknek ez fog
leghűbb kifejezője s kísérője lenni minden
időkön át.

A hazaszeretből fakadó költeményein
kívül, egyéb emelkedett érzéseit, gondolatait,
eszméit a szebbnél-szebb költeményeinek egész
sora fejezi ki. Ezen költeményeinek is min-
den sora nagy költői tehetségének s ragyogó
képzeletének bizonyítékai.

Egész költészele pedig új utat tört a
magyar költői irodalomban, diadalra juttatva
a sokkal nemzetiből romantikus irányt, az
addig uralkodó ridegebb, a nemzeti érzéstől
távolabb álló klasszikus irány fölött. Végül
műveiben megteremtette a magyar költői
nyelvet; bűbajos zengésűvé olvadt az aja-
kán, a milyent az előtt még magyar fül
nem hallott.

Mi a »jobb kort« értük meg, melyet ő
megjósolt, neki csak a halás utókor kegye-
lete s áldása jutott; de ez örök lesz, vala-
mint »emléke, munkái s neve együtt fog
említettnei Magyarország újjászülétele kora-
szakának legnagyobb embereivel. Hisz e kora-
szaknak küzdelme, dicsősége, gyásza egyszer-
semind az övé is.«

KÜLNÖFÉLÉK.

— **Vörösmarty ünnepély.** A csáktornyai
m. kir. állami tanítóképző-intézet ifjúsági
»Önképző-köre« 1900. évi decz. 2-án d. e.
8 órakor Vörösmarty Mihály születésének
századik évfordulója alkalmából diszgyűlést
tartott a következő tárgysorozattal: 1. »Bersé-
senyi nótája« előadta az ifjúsági zenekar.
2. Ünnepi beszéd, tartotta Tömör Boldizsár
képző-intézeti tanár, önk.-körü elnök. 3. »Szó-

zat« énekelte az ifjúsági énekkar. 4. »Szép
Ilonka« melodráma, szövege Vörösmarty Mi-
hálytól, zenéje Erney Józseftől, szavaltta Mo-
ravec J. IV. éves tan. növ., zongorán ki-
sérte Révfy Géza képző-intézeti tanár. 5. »A
vén cigány« Vörösmarty Mihálytól, szavaltta
Telkes Endre IV. éves tan. növ. 6. »Isten
dicsőségére« Beethoventől, énekelte az ifju-
sági énekkar. Végül Margitai József igazgató
az ifjúsághoz lelkesítő beszédet mondott, s
Vörösmarty szobrára való adakozásra buz-
dította az ifjúságot. A gyűjtés nyomban meg-
indult.

— **Esküvő.** Balogh Károly sóvári m.
kir. bányászmezőnöki főnök f. hó 6-án es-
küdtölt örök hűséget Csáktornayán özv. Rhé-
dey Ferenczné szül. Mayer Dóra úrnak.

— **Névváltoztatás.** Recse István csák-
tornyai főszolgabírósi hivatalosolga vezeték-
nevének D é-re kért változtatását a bel-
ügyminiszter megengedte.

— **Áthelyezések.** Görög Lajos csáktor-
nyai és Buda László nagykanizsai pénzügy-
őri szemlésköl kölcsönösen áthelyeztettek.

— **Esküvő.** Holländer Lázár bács-cso-
noplai kereskedő m. f. hó 9-én esküszik
örök hűséget Récei József zalaujvári korcs-
máros kedves leányának, Hermin kisasz-
szonyának.

— **Értesítés.** Ugy a helybeli, mint a
vidéki t. olvasó közönség becses tudomására
hozatik, miszerint a helybeli községi népis-
kola könyvtárának közel 4000 kötetet es
füzetet tartalmazó művei a t. olvasó közön-
ség használatára bocsájtának. A könyvek f.
hó 9-től március hó 31-ig minden szerdán
és vasárnap délelőtt 10—12 óra között a
könyvtár helyiségében (községi népis-
kola, emelet) kivehetők, illetve kicserélhetők, ha
a t. olvasó közönség ezen szándékát előze-
tesen az intézet igazgatójával tudatja, annál
a kiveendő könyvek értékének megfelelő
koronányi biztosítékot tesz le s erről az el-
ismervényt a könyvtárnoknak felmutatja. A
ciklus befejezése után, vagy ha az illető
az olvasással előbb felhagy s ezen szándé-
kát kijelenti, biztosítéka azonnal visszafizet-
tetik. Az olvasási díj minden kötet után 4
fillérben állapított meg.

s ott azt a felvilágosítást kaptam, hogy nómet a
tavasz óta nem látták. Felmentem a szabónőhöz,
akivel állítólag egy reggeli ruha ügyében tanács-
kozik, — s a szabónő ártatlanul bevallotta, hogy
a reggeli ruhának se hire, se hamva. Hol jár hát
a feleségem, amikor hazulról elmegy? Mint hogy
magamat, fájdalom, a terhes hivatal megakaszt
abban, hogy a rejtélyes sétákat kiderítem, a mult
hétfőn kimentem az Űllői útra, ahol a kishirdet-
sek szerint egy ügyes detektív foglalkozik a cas-
ládi titkok kiderítésével. A harmadedik este laká-
sban egy markos ficzkó fogadott, aki meghallgat-
ván panaszomat, így szólott:

— Ne féljen semmi, három nap mulva ke-
zébe adok valamennyi bizonyítékot!

Ez fölöttébb biztató ígéret volt, s én mégis
ugy éreztem, mintha a fogamat húznák. Güns ur
— így hívják a magádetektívét — egész az elő-
szoba ajtajáig elkísért s ott megegyeszer nyájasan
a fülemben sugta:

— Akár meg is szerkesztheti a válókereset!

Mit tennének önök, tisztelt szerkesztőség, a
hasonló esetben? Én szintén bevallom, hogy fel-
dult lélekkel távoztam a detektív lakásából. A
kártyázás nem esett jól, a szivart keserűnek ta-
láltam, s mikor t. nóm, izléses pongyolában, ajtót
nyitott, majdnem felsikoltottam fájdalomamban.
Vacsora közben mindegyre csak öt néztem s mind-
jobban megfélemlődött bennem az a tudat, hogy
boldogtalan lennék, ha öt sohasem ölelhetném
többé. Ez estén még talán szebb volt, mint vala-
laha; királynői természetéhez szerelmesem simult a
kékszalagos fehér ruha, bársonyos teintje kipirult,
éjfekete hajában egy vérvörös szegfű virított.

Eszembe jutott a detektív ígérete: hogy három
nap mulva a kezembem lesz minden bizonyíték.
Mi történik, ha csakugyan be találja bizonyítani,
hogy nóm titokban légyottokra jár? Most kényel-
mes a dolgom, mert a sejtés utóvégre is szemire
se kötelez, — de akkor, a biztos tudattal szembre-
ben, — ennek már igazán a tele se trefa . . .
A bizonytalanság még mindig kellemes érzés le-
het, de a pozitív tény, — ujj! Odakünn zuhogott
a hideg októberi eső, idebenn a kályha vörös re-
flexei táncoltak a diófa-kredencz rézesztaján . . .
Oly meleg, világos, derült volt ez a családis in-
terieur, Mariska annyi gráciával tüpegett ide oda
a szőnyegen, hogy a torkomat elszorította az ijedt-
ség; milyen borzalmas lehet most a befűtellen
legényszobában! Mariska később a zongorához
ült, s a kedves operettejemet játszotta; Lilít, Offen-
bachot, a szentelt mily-mily gyertyát, a Denevér
valczereit, s a szobaleány behozta a fekete kávé.
. . . Egyszerre megbizonyosodott előttem, hogy
bolondot cselekedtem, s aggódva elbujtam a hinta-
szék vánkosába . . . Később, félóra mulva (Ma-
riska időközben nyugalomra tért) belopódtam a
hideg dolgozó szobába és ekkor . . .

Tisztelt szerkesztőség, mit tagadjam: elkö-
vettem a legnagyobb gyávaságot, amire férfi va-
laha képes volt. Elváltoztatott írással levelet ír-
tam a feleségemnek, nem többet és nem keve-
sebbet ennél az öt szónál:

— »Vigyázzon magára, minden lépésére
ügyelnek.«

A levelet másnap bedobtam a levélszekrény-
be és azóta szivdobogva lesem: vajjon Mariska
nekem is megmutatja-e a különös figyelmzetést?

Most már három napja hogy a levelet megkaptam,
de mindeddig abszolúte nem szólott róla. Mit jelent
ez? Annyi bizonyos, hogy esütörtök óta nem
jár többé a szabónőhöz, sőt a multheti barátnőjét
is békén hagyja . . .

Óstóban vagy gyalogatosan cselekedtem-e?
Ha pár sorral megvizsgálnak kételyeimben, örökre
lekötöleznék tisztelőjüket.

a 23453. sz. előfűzetét.

Nagyságos uram, ne beszéljünk bolondokat:
ön okosan és férfiasan cselekedett. Csak tegye a
kezt a szívére és mondja meg: jó lenne-e most
egy rideg hotelszobában lakni, s eltéphetetlen
roastbeefekkel viaskodni valami barátságatlan ét-
terem asztala mellett? Otthon a jó meleg szoba,
a kitűnő vacsora, az illatos kávé, — teringtét,
hagyjuk a meditálásokat Paul Bourgetnek, mert
az szegény abból él, hogy medítál. De ön, akinek
jó hivatala, szép felesége, kellemes otthona van,
ön bizony, hál' Isten, nem szorul arra, hogy
együgyű problémákkal bajlódjék. Az ilyesmik csak
a Tolsztoj regényhőseinek való, nem pedig egy
becsületes magánhivatalosnak.

Fogadja köszönetünket szíves bizalmáért és
adja át kézsőkunkat kedves nejének, az irodalmi
nagyságos asszonynak.

— **Lapunk m. számának** híreiből részvétellel értesültünk arról, hogy vármegyénk egyik földbirtokosának 19 éves leánya, Izabella elhunyt. Ebből a hírből egy szó sem igaz. Ezt a hírt annak a t. birtokosnak Csáktornán lakó sarja találta ki, s az eseményt, évszámot, nevet, szóval minden adatot ő mondotta el tréfából, vagy félrevezetési szándékból (nem kutatjuk), s így jutott a hír lapunk hírvivőjének összeállítására: Brauner Lajos urnak a tudomására, a ki a hírt jóhiszeműleg meg is írta. Ehhez további megjegyzéseket nem fűzünk. — Ezuttal még a következőket: V. M. ur lapunknak soha semmiféle alkalmazottja, sem munkatársa nem volt. Néha úgy, mint ezt mások is megteszik, elmondott egy-egy hírt, a mit elszöktünk, vagy nem. Mivel azonban V. M. urat többen alkalmas médiumnak tartják, hogy lapunkat általa compromittálják, kijelentjük, hogy ezután V. M. irtól semmiféle, még a legigazabb hírt sem fogadjuk el. Kijelentjük továbbá, ha valaki más uton vezetne félre lapunkat, nevének nyilvánosságra való hozatala által szerzünk magunknak elégtételt. Annnyit minden igaz hazafitól elvárhat a közügy, hogy lapunkat, mely oly sok év óta fontos nemzeti érdekek szolgáltatásában működik közre, megbecsülje s nevétség tárgyává ne tegye, ha nem akar, vagy nem képes annak a hasznára lenni. Lapunk elég szálla hazafiatlan ellenségeinknek a szemében. Ne okozzon tehát a magyar fiatalok egy-két élcelődő tagja örömet azoknak, a kik amugy is alig várják, hogy a magyar hazafias intézményekben valami hiba essék.

— **Figyelmeztetés.** Csáktornya község előljárósága figyelmezteti a helyben lakó adóhátralékosokat, hogy tartozásaikat, tekintettel az év végére annál is inkább mielőbb kiengyenliteni iparkodjanak, miután a lefoglalt zálogtárgyak összehordatására és elárverelésére f. hó 17-, 18- és 19-ik napjaira tüzetek ki.

— **Zeneestély.** A helybeli kereskedelmi kaszinó f. hó 1-én este igen sikerült zeneestélyt rendezett. Az egész estélynek fénypontját képezte, midőn éjfélkor az egész társaság megemlékezve nemzetünk halhatatlan költője, Vörösmarty Mihály születésének 100 éves évfordulójáról, a Szózat elneklésével adott kifejezést a nagy költő emlékének és Rosenbergnővérek az emelendő szobor alap javára a gyűjtést megindították.

— **Lopások.** Bebernik Mihály verboveczli lakos kárára m. hó 21-én reggel zárralant tyukólából 3 drb pulykát 8 kor. 40 f. értékben ismeretlen tettes ellopta. A stridói csendőrség a nyomozást megjelvén, az ellopott pulykákat Lövi Jakab polsztraui lakosnál feltalálta, ki előadta, hogy a pulykát m. hó 21-én egy hegyvidéki ismeretlen nőtől 6 k. 20 f. értékben vette. A pulykátolvaj további nyomozása folyamatban van.

— **Ulicsné Karoly helybeli áll. szőlészeti és borászati felügyelő kárára a farkashegyi áll. szőlőtelepről m. hó 23-án reggel 185 drb amerikai gyökeres oltványt 44 kor. 40 fill. értékben ismeretlen tettes a földből kiszedte és ellopta. A stridói csendőrség a nyomozást megindította. — Ambrus János helybeli lakos kárára f. hó 2-án ismeretlen tettes zárt állóajtaját feltörte s onnét 1 drb téli kabátot és 1 pár csizmát 28 korona értékben ellopott. A nyomozás megindult.**

— **Verelkedés.** Vugrinecz József és Bajzek Mihály drávavásárhelyi lakosok f. hó 2-án éjjel, midőn a kocsmból hazafelé mentek az utcán szóváltás közben össze-

veszték és Bajzek Vugrineczet késével úgy összeszurkálta, hogy az orvosi látlelet szerint 18 napi sérülést okozott. A hős Bajzek a helybeli kir. járásbírósnak feljelentett.

— **Az idegenforgalom érdekében** intéző köreink mozgalmat indítottak, azonban nem úgy, hogy azt nagyban emelhetnék. Ma az ipar és kereskedelem az egész világ föltényezője és épp ez van nálunk háttérbe szorítva, a mennyiben közönségünk nagy része még ma is külföldön vásárolja különböző szükségleteit. Nagyon kívánatos, hogy a mi közönségünk akkép segítse elő nagy vállalatainkat, hogy szükségletét ne külföldön, hanem hazánkban szereze be. Ez által módot nyújt nagyiparosaink és nagykereskedőinknek vállalataikat oly módon kibővíteni, hogy az idegenek tölnek a legjobb benyomással távozzanak. Ezt legjobban elősegíti az általánosan ismert »Párisi Nagy Áruház« (Budapest, Kerepesi-ut 38.), hol az összes használati és szükségleti tárgyak óriási mennyiségben és választékban vannak felhalmozva. Ezekről a most megjelent az 1901. évi teljes naptárral egybekötött képes nagy árjegyzéket kívánatra mindenkinek bérmentve és ingyen küldi a kitünő hírnévnek örvendő vállalat.

— **A bölcs természet.** Az utazás fáradalmaiban ellikadtt vándorlegény az erdő közepén pihenőre dült le egy terelvényes tölgyfa hűs árnyában. A földön mellette feküdt kuszó indájával egy szépen kifejlődött, hatalmas görögdinnye, feje fölött pedig a szellő fuvalmától vigan csörömpöltek a makkocskák. Ezek láttára a vándorlegény a következő elmélkedésbe merült: A nagy természet mégse egészen bölcsen rendezte be az ő háztartását, mert ime ez a szép, nagy és nemes gyümölcs a föld porában kuszik, azok a hitvány makkocskák pedig fent kaczerkódnak a szellő fuvalmával a magasban. Eközben elszenderült. Álmából azonban csakhamar hirtelen felrezzent, mert egy makkocskát levett a magasból a szellő, s az épp az orrára esett. Ekkor eszébe jutott előbbeni elmélkedése és meglepődéssel konstátálta, hogy mégis csak bölcsen rendezte be a természet az ő háztartását, mert ha az a hatalmas görögdinnye kaczerkodott volna fenn a magasban a szellő fuvalmával és most az esett volna az orrára, úgy bizonyára nem volna többé kedve a természet bölcsesége felett elmélkedni.

— **Csáktornya nagyközönségénél** 1901. évi január hó 1. napjától két rendőri állomás levén betöltendő, felhivatnak mindazon katonák vagy csendőrségi szolgálatban állott egyének, kik azt elnyerni óhajtják, hogy sajtóközleg irt és okmányolt kérvényüket alulírott előjáróságnál folyó hó 23. napjáig nyújtsák be. Javadalom: 600 (hatszáz) korona évi fizetés havi utólagos részletekben és természetben ruha. A felfogadás folyó hó 27. napján délután 3 órakor fog a községbe tana cstermében megjelteni, ahol is a személyes megjelenés kívántatik. — Kelt Csáktornán, 1900. december 4-én. — Az előjáróság.

— **Anyakönyvi hírek.** Csáktornya nagyközönség anyakönyvi kimutatása f. évi november haváról a következő. Születések: Seruga Károly, Vábecz Czecczilia, Mekovecz Márton, Biró Gizella, Sztrahunya Márton, Brandl Gizella, Kosztel János, Kopjár Mária. — Halálosok: Özv. Doklea Józsefné 82 é., Reif Antal 77 é., Pollák Istvánné 55 é., Ludvec Ferenczné 26 é., Kosztel Imréné 54 é., Jambrovics György 57 é., özv. Magdalénics Tamásné 52 é. — Házaságot kötött: Pristusek Ferencz és Tomasics Borbála.

— **Költő-Királyunk, Vörösmarty Mihály élet-története.** A magyar népek elbeszéli Bodnár Gáspár. Ily czímű, szép kiállítású és érdekes tartalmu könyvet vettünk, melyben Bodnár Gáspár ismert írónk valójában a nép nyelvén ismer-

teti a költők királyának élet-történetét. Senki sem bánja meg, ha e könyvet megrendeli, mert oly ügyesen, világosan, szépen folyó magyaros stílussal van e könyben összeállítva Vörösmarty élete, hogy a nép minden sorát megérti, a művelt ember pedig gyönyörködik benne. A népnek, sőt ifjúságunknak is a nagy költő születésének száz éves ünnepsége vagy a közelgő karácsonyi napok alkalmából szebb, hasznosabb könyvet alig adhatunk. Ilyen népies modorban Vörösmarty élet-története eddig valóban nem forgott közkyzen. Megérdemli e derék könyv, (melynek ára valóban olcsó: 70 fillér (35 kr.) hogy a legszelebb körben terjedjen el. Megrendeléseket Bodnár Gáspár tanár czímen Szatmárra kell intézni.

— **Örök naptár.** A legeredetibb és legérdekesebb naptárak egyike az immár 3-ik kiadásban megjelenő Bacsó-féle »Örök Naptár«, melyet Bacsó Ferenc fővárosi állami tisztviselő szerkesztett. Magában foglalja az múlt, jelen és jövő bármely évében előfordulható összes naptárakat, számszerint 61 teljes közönséges naptárt, melyek az évek folyamán váltakozva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, minden esztendőre ellátja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, sőt az elmúlt évek naptárainak is mindig birtokában lesz, ami igen érdekes dolog. Így pl. a többi közt megtalálhatja benne mindenké a maga születési évének naptárát, s láthatja belőle, hogy a hét melyik napján pillantotta meg a világot, hogyan estek abban az évben az ünnepek, husvét, pünkösd stb. stb. Rendszeres gyűjteményben közli továbbá az »Örök Naptár« hosszú évszázadok időjárásai tapasztalatait és babonáit, melyekből kimány vagy tréfásan mindig előre megmondhatjuk: milyen idő lesz? Igen becses a világtörténelmi nevezetességeket tárgyaló fejezete is, mely gazdag anyagot szolgáltat mindenkinek minden körben az okos, szellemes és lebilincselő társalgásra. Külső kiállításra pedig új, díszes, színpompás, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat, s így alkalmi ajándéknak is különösen ajánlható. Bólti ára 2 korona, de a »Muraköz« előfizetői 1 korona 30 fillér kedvezményes áron kapják meg a »Muraköz« kiadóhivatalában. Vidéki megrendelésnél ajánlott és bérmentes megküldésre még 35 fillér is melléklendő.

Szerkesztői üzenetek:

— **Csáktornya.** Hazáért. Az elbeszélés tárgya és a benne kifejezett gondolatok szépek, de ilyen alakban nem közölhető. A hazafias gondolatok megérdemelnék az újabb s pontosabb kidolgozást.

— **Baja.** Megérkezett, közöltük s újabbakat várunk. Üdvözlét!

— **Zolna Cs.** Sajnos, a kért számból nem vagyok képes még egyet kapni. Szívesen üdvözlét!

Szerencsés férj.

Wiedeman trieszti linoleum-gyáros öreme és szerencsése jogos feltűnést keltett. Ne e oly súlyos beteg volt, hogy felgyógyulásán kétségbeesett és levele megérdemli, hogy egész terjedelmében visszatartsuk.

Ez a legszebb díszeset tartalmazza, amelyet a Pink-labdacsoknak, ezen hatásban oly elismertéremeltő gyógyszernek, amely már sok beteg meggyógyított, ajándékozni lehet.

A Pink-labdacsok hatása, írja, kitünő volt és én köszönettel tartozom önnek. Ezen szernek ném egészelegre annál csodálatosabb hatása volt, mint más szernek, mert ezek teljesen hatástalanok voltak. Első gyermekégy után oly gyenge volt, hogy már memi sem tudott, a lábai nem akarták többé hordani, úgy hogy a legcsekélyebb menésnél terdre esett. Nem volt sem étvágya, sem álma és folyton betegnek érezte magát. A verszénység végre elérte legmagasabb fokát és én minden reményemet elvesztém a megmentésre. Az egész betegség erős verszénysébből keletkezett. Mióta azonban a Pink-labdacsokat használtam, jelentékeny javulás állott be, mindjárt jobban lett és frissebbnek érezte magát, étvágyával az ereje is visszatért, jobban alszik és lába arczsínj lendült előbbi halványága helyébe. Azonkívül, habár azelőtt rendkívül ideges volt, most csendes és vidám lett. Ezen gyöngymód hatása meglepő, tehát folytatja is azt.

A verszénység a vér elszegényedéséből származik, amelynek ujbbi helyreállítása és az idegek erőstése a Pink-labdacsok segítségével gyögyítettik. Ezen, a vérnek rossz állapotából származó betegségek, mint sápkór, neurasthenia, rheuma, gyomorhaja és altési hántalmak, valamint általános gyengeség a Pink-labdacsok alkalmazása által a leghatásosabb módon legyőzettek.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint Ausztria-Magyarország fővárosában **TÜRÖK JÓZSEF gyógyszerész-nél**, (Budapest, Király-utca 12.) 1 frt 75 kr-ért dobozonként, vagy 9 frt-ért 6 dobozonként.

Felolási szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lap tulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tičuće zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovce.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Štibra.

Zdržanje orsačkog gospodarenja vno-go penezov košta, koje stanovniki ili gotovo, ili pak — po drugim putu platiju nutri. To je štibra.

Vu najstarešim vrêmeu su za vladu potrebne penezze sa taborah priskrbijene daće dale. Ali kak su se ljudi izobrazili, su počeli prevideti da ov dohodek kak je pogibeln, ravno tak je i nepošten.

Od ovoga vremena su orsačke stroške iz kraljevskih imanjah iz rudah i delanja penezah i iz vno-govrstnih maltovinah dođućim penezami naplaćali i samo vu izvanrednim slučaju su morali stanovniki plaćati štibru.

Prvi gdo je redovitu štibru odredil, je bil I. Károly kralj 1343-ga. Temelj ovog poreza je lesa bila, pak su ga zatonazvali lesnim porezom. Poleg ove je svaki stanovnik, na kojega gruntu je takva lesa bila, čez koju jeden voz sêna more nutri iti, je platił 18 dênarov štibre (1 zlatni forint = 100 dênarov).

Vnogo vremena je preišlo, dok su previdli, da poreza ni samo, da je treba vrediti, nego je treba i obćenitim deti. Vlada ima dužnost naprama stanovnikom, im se ona skrbi za obranbu, za dobre sude, od školah i t. d., naopak pak je i stanovnik dužen k ovim poleg mogućnosti k koj hoditi. Pak niti kraljevska imanja, harmice, rude

i druge regalije, kak napriliku prazna cirkvena imanja nisu dala tuliko dohodka, da bi dosta bilo, pak je zato potrebno bilo poreza stalnim deti.

To je pri nas dugo zastavljal stadiš magjarskog plemenstva. Najme pri nas je do 1848-ga plemenitaš nê plaćal poreza. I to je sa zakonom potvrđeni juš bil. Ali domoljubnost je svigdar čisto plamnila vu srdcah magjarskih plemenitašov i tak nije čudo, da su ravno plemenitaši sami se odpovali od ovog juša. I sa tem se je taki podesetila jakost naroda, jer je plemenitaš k sebi zdigel od jušov do onda nedopusćenog muža.

Od sada je vu zakonsku knjigu bilo zapisano, da svaki čovek mora poreza plaćati. Ovaj zakon je razdril ovu stênu, koja je do sada med plemenitašom i mužem bila i rekël je da je pred zakonom svaki čovek jednaki.

Ovo napreduvanje su preprečili zalostni dnevi po 1849-tim. Sada su i na našu domovinu narinuli austrijske zakone i med ovimi i porezne zakone. Ovi su se nê jako različili od 1848 zakonov pak zato nije je narod prijel. 1867-ga se je orsag pomiril sa kraljom magjarsku ustavu su nazad postavili i orsačko spravljiste se je sada žurilo zamudjenost na mesto donesti.

Porezni zakoni su jeden drugoga sledili, i zmed ovih su vnoge i zatrli, jer su vidli, da su na kvar puku.

Sada je temelj štibre imanje i dohodek. Gazda od zemlje, liže, a mešter i trgovec od dohodka plaća poreza. Svojega poreza izravno povereniku poreznog ureda plati, pak zato je on izravni poreznik. Jesu i takve štibre, koje neplaća svaki. To su potrošne štibre. Napriliku, cukora štibru on plati gdo ove kupuvlje. Takovog poreza dakle sa cênonom skup plati trgovcu. Ova štibra je neizravna štibra.

K takvim štibram spada još i vu biljegov plaćena štibra.

To je najjednostavnija forma plaćanja štibra. Kupimo biljega, prismolimo ga na pismo i stêm smo platili poreza. Ov porez je najpravićniji jer vu takvim slučaju samo on plati komu kaj dela orsački službenik. Napriliku: Peter kupi jednu zemiju. To je vezda iz Janošove gruntovnice treba prepisati vu Petrovu. Onoga službenika, gdo to prepíše orsag plati i to ravno zato, da gruntovnicu vodi. Ov anda samo onim dela, koji zemlje kupujeju, pristoji se dakle da ma delo samo ovi platiju. Istina, ali službeniki penezze od nikoga nesmeje prijeti, zato se vu biljegi plati njihova služba.

Iz biljegovne orsačka kasa po priliki 10 million frli vzeme nutri na ljeto.

Med štibrami osobitu pozornost moreju imati harmice. Ove prvić rakotvorstvo i trgovinu podpomažeju i samo drugoć su kakli dohodk orsaga. Najme iz zvunašnjih orsa-

Z A B A V A

Na Mikulinje.

»Ali majkica! draga majkica!« — veli mali Francek svojoj materi — »zakaj već neće knam dojti svêti Mikula? Kaj je mozbit zbetežal? Ili se mozbit na me srdi zato, jer te više krat nisam poslunuł? Prije mi je znal liepih stvarih donesti. — Znaš majkica kak mi je predlani donesel liepe drvene soldate i sablju i pušku i punu košaricu zlatih orehova i jabuk. Ti si mi onda rekla, da sam četiri godine star i da bude sveti — Mikula svake — godine na — svoje godovno k nam hodil tak dugo, dok ja nebudem sedam godinah navrišit, ako budem uvijek dobar i svaki dan pobožno Boga molil, a vidiš, sada ga već dvie godine nije pri nas bilo.«

»Ah drago moje diete« — odgovori mati — »vriemena su se promienila. Onda je još živel tvoj dobar japek, pak sam ti mogla još Mikulinjeg dara dati, ali lani već je otišal u vojsku, pak akoprem je još živel, ali je bilo ratno vrieme, japeka nije bilo doma i tak je nam išlo na ošpino, da smo komaj kruha zmagali, a lietos pak je

tvoj dobar japek vumrl te nam sad još gorje ide i moramo biti zadovoljni, ako samo negladujemo. Medjutim siromaštvo me nebi još tak liskalo, da je samo moj Antun, tvoj japek živ. Radje bi sve izgubila, radje bi stobom hodila od kuće do kuće kruha prošil, da bi mi samo tvoj japek bil živ; ali žalibože on je umrl!«

»Pak kaj japek nije više živ, kak i mi?« — zapita mati.

»Nije, drago diete« — odgovori mati — »on nas je ostavil te je otišal k nebeskomu Otcu.«

»Tam je otišal?« — zapita opet mati — »pak onda je pravo učinil, ako je otišal k nebeskomu Otcu. Ti si mi više krat pripovedala, da je onde liepše nego ovde. Ali zakaj je nas, mene i tebe ovde ostavil? Zakaj nas nije sobom u nebo odpeljal? — Zar nas više nema rad?«

»O je, drago diete!« — odgovori mati — »ostani ti samo uvijek tak dobar Francek, kak si do sad bil, i japek te bude uvijek rad imal, makar je i u nebu. Ali on nas je moral ostaviti, jer on je moral za kralja i domovinu umrieti.«

U tom času, dok je mati dečecu na njegova dećinska pitanja opet na dećinski

način odgovarala te ga podučavala, pokući netko izvana na vrati. Pošto je bil večer, to su vrata već bila zatvorena i zaključana. Žena se na kucanje odmah stane te otvori ista, a nutar stupi stari nemoćni soldat, koj je po botah hodil te mu je bilo videti, da je već blizu groba. »Ah, smilujte mi se« — prićme prošiti — »smilujte se staromu invalidu! — Dajte mi malo nekaj za jesti, još od predćvra nizam nikaj jel. Bog će vam to stostruko naplatiti, kaj meni siromaku učinite.«

Dok je stari soldat ovak liepo za malo hrane prošil, navrele su ženi suze na oči, jer se je u tom hipu sietila svog pokojnog muža — koj je takaj soldat bil i kojega bi ona bila želela pri sebi imati, pak makar bi i po botah hodil, kak evo ov stari invalid; a mali Francek odmah reče: »Draga mamica, pusti ovomu staromu siromaku, da pri nas prenoći, pak jer je gladan, daj mu nekaj za jesti — i ja mu dam moje dvie jabuke, koje mi je danas gospon kapelan dal. Vidiš draga majkica, ti si tak dobra prama meni, pak budi dobra i ovomu staromu siromaku, da nebudem moral sad po tako hladnoj noći gladan dalje putovati; gledaj ga samo kak mu suze niz lica padaju.«

gov trgovci bi jako mnogo donesli k nam i tak bi naši meštari morali pod nikak doći, a ovak pak, jer harmonicu moraju platiti nemreju tak fat dali kak domači i zato se niti nemreju vtekati s našimi.

Iz ovih svih vidimo da plaćanje poreza je dužnost svakoga stanovnika, koj bi se spod ovoga potegnuli hotel, zagreši proti domovini.

Ali ima jedne šlibre, koja neima pe-neznu vrednost. To je soldačstvo. Obćenita je misel, da domovinu vu vremenu pogibelji svaki mora braniti. Ali to tak svršiti nije moći jer vu pogibelji je nē samo na veliku jakost, na mnogo ljudi sila nego su dobro zvezhani soldati potrebni.

Soldačstvo je najsveteših dužnostih jed-na. Soldar brani domovinu proti nepriatelju, soldat brani malo dēte, kak takaj veći i oslabljenoga starca. I ovoj dužnosti je svaki dēlnik, komu je Bog zdravu dušu i zdravo tēlo dal.

Gdo je dakle soldatom postal naj da hvalu Bogu, da ga je sa takvom dušom i tēlom nadelil, sa kojim more služiti domovini.

Soldat mora bti pametan vu miru, ali mora biti i siguran vu boju. Naj mu dojde vu pamet ono malo selo, varaš, na kojega vulici se je vu prahu tak lēpo igral; naj mu dojde vu pamet on cintur vu kojem mu otec, mati prededi i brati ili sestre počivaju; naj mu dojde vu pamet on zvon maloga turna, koj ga je tulikokrat zval na molitvu, i naj obrani to krpu.

Svakomu je došlo tuliko iz ove domovine i ako svaki samo na ovo misli, svaki je samo zato krpu strahom, i ako svaki samo ovu brani sigurno i batrivo, za nigdar nemre propasti domovina.

— F. —

KAJ JE NOVOGA?

Svadja.

Hajdinjak István iz Dráva-Óhida težak i Vugrincses Rudolf čakovečki stanovnik su se prošlog meseca 26-ga- vu Budaj Já-

»Je, drago diete, to budemo i učinili« — odgovori mati, te ponudi starcu, da se sedne k-stolu, a ona otiđe u kuhinju, da mu po mogućnosti nekovu juhu skuha; Francek pako, dobro diete donese svoje dvie obećane jabuke te je metne na stol pred starca veleć: »Evo dragi soldat, vzemi i jedj, majkica pak ti taki donese nekaj toploga jesti. Ja znam kak glad boli, i ja sam bil već više krat gladan, pak, sam se i ja onda plakal, kak ti sada.«

Večerja dojde na stol i stari invalid prične jesti. Pod večerjom je pripoviedal, kak je to već starih soldatov navada, gde je sve bil, kud je hodil, gde je bil u boju i kakve sve je nepovoljnosti pogibelji podnašal, dok je u jednoj bitki bil tak ranjen da već za soldata nije bil sposoban, — te sada mora okolo prosjačici i od milostinje dobrih ljudih živiti. Francek je to pripoviedanje odprtini zubi poslušal, jer takovoga kaj još nikada nije čul. mati pak mu je postajala sve turobnija, jer je i opet mislila na svog pokojnog muža, koj je, kak joj je bilo dojavljeno u bitki opal.

»Ah,« — rekla je — »kak bi ja bila sretna, da moj dobri muž još živi, pak makar bi se po botah, kak evo vi, domov po-

noša ošteriji posvadili; med tem je Hajdinjak Vugrincsesa tak vpičil na levi ruki, da ima velike rane i poleg doktorov bude se samo za 16—18 dni zvracil, Hajdinjaka su prek dali sudu.

Kak dugo je dopušćeno kartanje.

Poleg ošteriaških zakonskih naredbah, koje su vu najnovšem dane vun se je vu jutro od 5 do 12 vure niti vu kavanah niti vu ošteriah kartati ne smeti; pretrguenje ove naredbe bude kaštigano.

Ubojstvo.

Vu Zalavarmegjinski Becske občini se je prošlog meseca 30-ga pripetilo, da su se pri hzi Domina Jánosa Kósa György sluga i Biró József sin jednoga dobrogazde med spominkom porizimali. Med tem je gazdov sin slugu za nevaljanca nazval. Zbog toga je Kósa György, gdo je med vremenom tak činil kak da bi se pomiril, je vun zval Biró Józsefa, pak kad su vuni bili, ga je tak vudril vu glavu, da je taki vumrl. Ubojnika slugu su odpeljali vu kanižki, sudbenog stola rešt.

Vumrla je na svojim gostovanju.

Vu szatmárvarmegjinski Csécsé občini se je o. m. 4-ga zalostni dogodaj pripetil, kojemu je žrtvom postala jedna mlada vdovica, koja je on dan bila drugiput na venčanju. Paládi Lajos iz Tiszabecse občine nju si je ženil. Med zabavljanjem, kad su mladoženji išli tancat je žena se doli zrušila i taki vumrla.

Vtekanje sa smrtjom.

Najhitrešu vožnju, kakvu samo jeden cug sa terhom more napraviti je napravil jeden teretni cug vu Ameriki. Hacar cuga je na jednim malim banhofu iz zdenca hotel vodu donesti — vu jednim glazku. Kak je doli stupil, se je popičil i glaz se je potrl, pak mu je prerezal zilu na ruki. Vodja cuga je prestrašeno spazil, da hacaru krv zteče, ako mu nepomoreju Jer pak je znal da vu okolici ne stanuje doktor,

zato je jednoga vahtara zezval, koj je nadomestil hacara, a zkrvarjenog hacara je na cug del, zatem pak je napustil sapu tak, da je iz 40 vagonov stojeći cug sa strašnom brzoćom počel bežati do najbližeg varaša, gde je banhof bil. Na polju delajući težaki su se čudili, da teretni cug tak — brzo ide, kak su šnell cuga iti znali videti. 21 kilometer dugi put niti šneicug nebi napravil prije. Kad su na banhof došli, niti nisu povedali tu zakaj su se tak žurili, nego su hacara brže vu špital odnesli, gde mu je doktor ranu zavezal i tak je krv prestala. Hacarar je još on den bolje bilo i mogel je dimo se peljati.

Dober prijatelj.

Vu Abauj-szántó občini se je sledeći dogodaj pripetil o. m. 30-ga: Noszáj István cimermann i Kovács József suster su mirno išli po putu vu krčmu. Najedenkrat je Kovács zgrabil iz žepa noža i toga je do črenj porinul vu srdce Noszája, gdo je taki vumrl. Zrok ovomu činu je bilo ono, da su obdeva ljubili jednu pucu: Sprott Marisku, koja je ipak Noszája ljubila bolje i njega si je zela za muža. Kovács je na vidjenje i nadalje ostal prijatelj Noszāju, ali zato mu je tajno neprijatelj bil i navěk je iskal priliku, da se ofanti, nazadnje je i zpunil svoju grešnu volju. Zandari ga jako išćeju, jer je skočil i veliju, da je vu Kassu otišel, da se tam sam javi.

Zbiranje stražara svete korune.

Jedno zmed najlepših svečanostih je zbiranje stražara svete krune. Sada kad je ova služba se sa smrtjom Szlavý Józsefa spraznila, su se opet skup zišli magnasi i abligati, da zebereju stražara svete korune. O. m. 4-ga su jednoglasno zebri Széchenyi Bela grofa na ovu veliku službu. Po zbiranju su se Széchenyi i magjarski magnasi vu budimski kraljevski grad peljali, gde je novi stražar svete korune položil

vumrl. I njega je dužnost viernosti i ljubavi kralju i domovini pozvala u boj, gde je i slavno opal. Moj Anton je imal liepo pismo, pak da bi mi se, makar i hrom, domov povrnil, mi bi se lahko poštenim dielom prehrandil.

»A kak je bil pridavek vašega muža?« — zapita stari invalid.

»Belić Antun bilo mu je ime i pridavek« — odgovori žena.

»Čujete draga ženska« — veli invalid — »ako se je vaš muž Belić Antun zval, onda bi vam ja znal o njem nekaj pripovedati, jer on nije mrtav, on živi, — dapače on je sada podpunu zdrav. On je dođuše bil u poslednjoj bitki ranjen, al rana nije bila smrtna, pak je ozdravel i sada živi zdrav i vesel.«

»Kaj ste rekli?« — zakričel žena kakti izvan sebe od veselja — »Kaj ste rekli? On živi? — Moj Antun živi? — On je zdrav i vesel? — Oh moj Bože! — Vi iz mene neumiestnu šalu sbijate. Gde je moj Antun? Povedjte mi, da odmah biežim tamo i da ga zagrlim. — Ne, ne — vi sa mnom žuhku šalu tierate, — on nije živ, — moj Antun je u poslednjoj bitki za kralja i do-

movinu slavno opal, — on je svoju dužnost podpunu vršil, meni je ta za mene velika nesreća po občinskem uredu dojavljena, kaj je tu zalostnu viest iz ratišta dobil, anda nemože biti.

»Draga majkica« — oglašel se sad mali — »ako ov čoviek zna gde je naš japek, pustl mu neka nam povē, nemoj ga pretrgavati, onda idemo odmah k-njemu, pak si ga sim domov dopeljamo već ga od ovud nikam nepustimo.«

Sad se invalid duže nije mogel zdržati: on skine iz lica krivu bradu i odhiti svoju cunjavu prosjačku opravu i tu se najedan krat preobrne na muževnoga officira te skoči iz svog stolca i zagrlil si ženu med suzami riečmi: »Oh moja predraga Janica! Moja predobra žena! Anda sam te ipak našel! Oh kak je Bog dobar, da mi je moju dobru ženu dal opet najti! A ti dragi Francek« — veli nadalje dok si Franceka u naručaj prime — »I tebe moje dobro diete sam opet našel! Oh Bože hvala Ti na ovom veselju!« — Zatim se opet okrene k-svojoj ženi Janici te ju iz nova pritisne na svoje srdce, a ona od prevelikog veselja nije mogla drugo izgovoriti, do jedino: »Moj Antun!« — a suze radosti su joj samo niz lica tekle,

prisegu pred kraljom, kaj je sa velikom paradom bilo svršeno.

Zgoreta lamilla.

Nebrizljivost je opet veliku nesreću zročila Hrubaný Ádám iz Viszló občine je prošloga meseca 30-ga drva donesl dimo iz sume. Vu šporheru je dobro zakuril, a drugo pak je poleg šporhera del da se posu i. Jedna iskra je iz šporhera vun opala, od ove se je vužgalo šibje. Za kratek čas je čela hiža vu ognju stala, ali da su susedi ognja v pamet zeli su već muž, žena i troja deca zgoreti bili. Vezda već počivaju vu jednim grobu.

Zgoreta kupeja

Med Pöstyén i Brunócz banhofi se je o. m. 2-ga jednoga osobnoga čuga III. klasa kupeja vužgala i zgorela, zbog česa su Farkas Ferencz težak i Tyukoš Vicza služkinja oranili. Poleg iztrage se je ogenj vu kupeji zbog nepazljivosti težakov, koji su se onde peljali, napravil. Ovi su najme jeden glaz žganice deli poleg vruće cevi, od vrućice se je glaz počil i žganica se je po podu razlejala. Potlam si je nekoji zmed težakov na pipu prižgal, pak od gorete šibice, koju je nakla hitil se je razlejana žganica vužgala i od toga je onda čela kupeja zgorela. Težake su žandari prek dali sudu.

Hiža na vrhu dréva.

Hans Rausch nemški težak iz New-Jersey varošinca je pokazal sa svojom mislom, kak mora čovek vu silu si pomoći. Njemu je jako dragi bil kvartér gde je bil, pak za to se je odlučil da si svojega stana napravi sebi. Zbog toga je kupil jednoga grunta, na kojim su mrti jezero ljet stari hrasti stali. Ali na grunt su mu svi penezi otišli, tak da je ne imel za hižu zidanje. Ali on je zato ne sdvojil; kupil je nekoliko velikih trugah, ove je širom zel i med granami jednoga hrasta je lépo hižičku napravil iz deskah. Malo se čalarno vidi čela stvar, ali težak ipak nemora plačati sada velike penoze za kvartér. Gori vu hižičku jedna loj-

te u prvi hip nije niti znala, jeli bdije ili sanja. —

Kad je ov prvi hip toga nenadanoga vesel a se jedno malo utaložil, pričel je Antun svoje dogodjaje, zgode i nezgode pripoviedati, a glavno mu je bilo pri tom, da obrazloži povoda, koj je donesl u selo glas o njegovoj smrti, on reče: »Je, moja draga Janica, odmah sutra idemo svi tri u cirkvu, da se gospodinu Bogu zahvalimo, jer On je mene od neprijateljskih kruglah u ratu čuval, te mi je dal to veselje i sreću, da vas opet vidim. On je dal, da sam u posljednjoj bitki jednomu princu iz kraljevske kuće život spasil, kojom prigodom sam i ranjen bil, ali ne smrtno. Za ov moj čin postal sam kapitanom i kakti takov evo tu stojim pred tobom. To je doduse velika čast i veselje, iz stražmeštra odmah na kapitana avanzirati, ali mi još veće veselje čini osviedočenje, da imam dobru ženu i dobro diete, nego ono avanziranje. Ja sam vas samo hotel probati, jeli se niste iz svog japeka, koj je uvijek na vas dvoje mislil, zaboravili, a osobito sam hotel tebe draga Janica probati, jeli ti našega maloga Franceka

tra vodi, koju na večer gori potegniju. Tu živi sada srečno Rausch sa svojom ženom i trema sini.

Nekaj za kratek čas.

Najbolši fiskaliuš.

Jeden gospon plebanuš se je šetal po velikoj cesti i došel je do jedne krčme. Išel je nutri i zapovedal je krčmarici, da mu dve jaje skuha. Krčmarica je fletno skuhal a donesla jajci plebanušu, gdo, kad je je pojel je zel najpre bugijlara i hotel njoj je platiti, ali krčmarica nije imala drobne penoze kaj bi mu petku izmenila. Stem je plebanuš odišel dimo.

Za tri leta se je opet šetal do iste ove krčme i hotel je stari dug platiti. Pital je je opet krčmaricu da kaj budu koštale one dve jejeci, — koje je još — pred trimi leti pojel. Veli krčmar: »Taki budem njim izračunal. Da bi ja one dve jejeci bil pod kvočku del vjesen bi imel dve velike kokoši, a ove bi iz nesle do leta dneva svaka 50 jajetah tojest sveskupa sto samo jedno leto a kuliko bi mogel 3 létas povati? Vise njih zato ipak neprosim kak samu 63 frte.

To se je plebanušu malo prevnogo vidlo i zato niti nije hotel platiti, nego se je obrnul i odišel dimo, a krčmarica pak je odišla k občinskemu birovu i zatužila je plebanuša.

Birov je taki poslal po plebanuša i kad je ov došel rekel mu je: »Gospone, krivnja je Njihova, oni moraju platiti ovoj krčmarici, 63 forinte drugač budemu njih k kotarskomu sudu dali.

Ali plebanuš je niti sada ne hotel platiti, nego je srdito odišel dimo.

Kak je tak po putu išel, sretal se je sa jednim ciganom, koj je videl, da je plebanuš srdit i znatiželjen je bil, kaj je zrok tomu. Zapital ga je zato; »Kaj njim je gospon plebanuš, kaj se tak srdiju? Plebanuš je povedal ciganu svoj dogodjaj na kaj je ov opet rekel: »Gospone pak ja njim budem fiskaliuš pri občini pak budemo sigurno gvinuli, Plebanušu se je čudno vidlo, da bi cigan mogel biti fiskaliuš.

»Ah gospone, — veli cigan — ako

kriepostno i u strahu božjem odhranjivaš te se osviedočiti jeli je iz njega dobro i poslušno diete postalo.«

»Vi ste obojica moju probu podpuno podnosli, pak sam vam za to donesl, pošto je danas predvečer svetoga Mikule, Mikulinjev dar.«

Stim odveže torbu, koju je kakti tobožnji prosjak sobom donesl, te pričme iz nje van uzimati: »Evo tebi Francek knjigu s-kipi i evo ti soldate na konjih i pieške. — Evo ti moli srebreni križec, kojega sam ja u svih bitkah pri sebi nosil, mati će ti ga na pantleku o vrat obesiti i on će te od svih skušavanjah čuvati.«

»A tebi draga Janica, evo zlatu zelenaciju sa Majkom božjom, i ovu sam u svih bitkah pri sebi nosil, pak će ona i tebe od zla čuvati, — a ovaj zlatni prsten neka ti predočuje bezkrajnu viernost u kojoj smo jedan drugomu do konca našeg života dužni živeli.«

Em. Kollay.

njim budem ja fiskaljuš, onda bormeš ne budeju zgubili pravdu

»Ali kud budem ja tebe iskal — odgovori plebanuš — da bude treba iti k občini?

To nije njihova briga samo naj rečeju, da očuju mene za fiskaljuša i ja vre budem znal, kaj je moje delo. Zbogom. Stem su se rezišli idući svaki k svojem domu.

Došlo je vréme, gda je bilo treba iti na sud. Vu jutro je cigan bezčekivano došel k gosponu plebanušu i rekel je: »Dobro jutro gospon plebanuš, denes inamo suda.

A tko je tebi povedal, kaj je denes sud« —

»Zato sam ja fiskaljuš, da moram znati, kak stojiju ove stvari naj ideju samo oni na sud i rečeju, da fiskaljuš vre dojde.« Kad je k sudu došel, tam je već našel krčmaru, koj ga je tužil i njegovog fiskaljuša z njim. Pitaju plebanuša:

Gde je njihov fiskaliuš?

Taki dojde.

Već je bilo pol jedenajst vur, pak cigana još nega. Jedenkrat se cigan samo postavi v dugi bundi, a na pleći sa velikom sekírom.

»Bog daj Dober dan.«

Svi su plaho gledali cigana zakaj je nutri došel, a k tomu je bil jošće pijan.

»Ovo je moj fiskaliuš!«

»Ako si ti fiskaljuš — veli sudac — zakaj si ne došel ob osmoj vuri?

»Kajti nesem imel časa. Moja žena bude odvečer išla boba sadit, pak sem ga moral predi skuhati, kaj bude leži žišel. Ali dugo se meral kuhati, kajti je jako tvrdi bil.

Ti osel — veli sudac, pak gde si ti videl kaj bi kuhano zraslo gda na ovim svétu.«

»Pak onda budem kvaren ovoga boba, kojega sem skuhal, veli cigan.

»No ve budeš barem nekomu znal povedati, kaj je kuhano, ono nemre rasti.

Nato cigan zeme sekíru v ruke i reče: »A kak bi se moglo z onih dveh jejeci spovati, 63 forintov — kad su bile skuhanu rečite proti meni jeden barem ili govornim krivici ili pak pravicu.

Rekli su svi; Toje prav i tak mora biti.

Tak je cigan obladal sve občinare i krčmara koj je ciganu moral dati 5 forinti i s dugim nosom dimo oditi.

Vu Nyirvölgyu.

Spisal; Tomáš P.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.00 —
Zab	Zob	10.50 —
Rozs	Hrč	11.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	10.40 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	10.50 —
Fehér bab uj	Grah beli	14.00 —
Sárga » »	» žuti	11.50 —
Vegyes » »	» zméšan	10.60 —
Lenmag	Lep	22.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Nyiltér*)

E rovat alatt közlőtekért sem alkai, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szorok.

„Henneberg-selyem“

— csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltek —
fekete, fehér s színes, 45 krtól 14 ft 65 krig méterenként.
Mindenkinek postabér és vámentesen, házhoz szállítva!
Minták postafordultával küldetnek.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító)
Zürichben.

1029. vh. sz. 1900.

Arverési hirdetés.

Atulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. jbiróság 1900. évi V. 633/1. számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd által képviselt Alsómuraközi tkpénztár r-t. javára Meszárek Lénárd és Tomasz Imre dekánoveczi lakosok ellen 232 kor. s jár. erejéig 1900. évi noo. hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1710 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: 4 ló, 5 sertés, 2 szekér, 2 kas, 2 ól, széna és szalma nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-bíróság 1900. évi V. 633/2. számú végzése folytán 232 kor. lökekövetelés, ennek 1900. évi május hó 29-ától járó 6% kamatai 1/3% váltódj és eddig összesen 77 k. 95 fillérben bírólágn már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Dekánoveczen leendő eszközülésére

1900. évi decz. hó 21. napjának délután 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltek. 782

Kelt Perlakon 1900. évi decz. 6-án.

Sós Frigyes
kir. bírósági végrehajtó.

3614. tk. 900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai-vidéki tkpénztár végrehajlatónak Stefuly József és Branilovics József végrehajlatás szenvedők elleni 272 korona lökekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a nagykanizsai kir. törvszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő dráva-vásárhelyi 1487. szkv. A 471. hrsz. a. szántó 1 hold 212 □ öl területű ingatlanból Stefuly József 1/2 részének 275 kor. becsértékbeu, a 2424/a. hrsz. a. rét 758 □ öl ingatlan 80 k. becsáron, 1996. hrsz. a. rét 377 □ öl ingatlan 88 k. becsértékben, 914/a. hrsz. a. szántó 400 □ öl ingatlan 110 k. becsértékben, 1055/b. hrsz. a. szántó 886 □ öl kiterjedésű ingatlan 368 k. becsáron, az u. o. 1699. sztkvb, Al. 526/a. hrsz. a. szántó 430 □ öl, 794/a/1. hrsz. a. szántó 749 □ öl, 2373/a/1. hrsz. a. rét 539 □ öl, 2450/a. hrsz. a. rét 196 □ öl területű Stefuly József tulajdonán felvett egész ingatlanok 408 k. becsáron, az u. o. 23. sztkvb. Al. 1979. hrsz. a. rét 307 □ öl, 2016/a. hrsz. a. rét 158 □ öl, 568/b. hrsz. a. rét 925 □ öl területű ingatlanból a Branilovics József 1/4 részbeni jutaléka s a hozzátartozó erdő, legelő illetmény 275 k. becsáron, az u. o. 1641. szkv. Al. 2344/b. hrsz. a. erdő 404 1/2 □ öl területű 1/2 rész-

ben Branilovics István, s 1/2 részben Branilovics József tulajdonán felvett ingatlan 16 k. becsáron egészben, az u. o. 1642. szkv. A. 2418/b. hrsz. a. rét 1400 □ öl területű 1/4 részben Branilovics István, 1/4 részben Branilovics József és 1/4 részben Branilovics Mária tulajdonán felvett ingatlan 310 korona becsáron az árverést a megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi decz. hó 27. napjának délelőtt 9 órakor**

a dráva-vásárhelyi községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelelt árfoylammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kell igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelet óvadék-

képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 779

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Csáktornyán, 1900. szept. 23-án.

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszor, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik **közvénynek, csúznál és meghűléseknel.**

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevasárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony“ védőjegyre és a „Richter“ czogjegyre.

80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

MURAKÖZITAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
Csáktornyán.

HIRDET MÉNY.

A muraközi takarékpénztár részvény-társaság **gyűjtő- és előleg üzletének** nyolczadik csoportját következő feltételek mellett alakítja meg:

1. Egy-egy részlet után hetenkint 1 korona fizetendő, az első befizetés **1901. évi január hó 2-án** veszi kezdetét.
2. A befizetések csakis **208 hétre** terjednek.
3. A takarékpénztár egy-egy 208 koronával befizetett **részlet** után a 208 hét lefolytával **230 koronát** fizet vissza.

4. Az eképpen 22 koronát kitevő kamat 5% kamatozásnak felel meg.
5. A kamatokat terhelő adó közvetlen a takarékpénztár által fog megfizettetni.
6. Minden részlet után az egész összeg, vagyis 230 korona előleg adatik.
7. A szokásos alapítási költség nem lesz fizetendő. Tekintettel azon körülményre, hogy gyűjtő és előleg üzletünkbeni résztvevők **egymás irányában egyetemleges kötelezettségben nem állanak**, ezen üzlet ugy a részt- mint kölcsönvevőknek igen ajánlható.

A vidéki befizetők kényelmére, a heti befizetések postatakarékpénztár útján is eszközölhetők, a befizetési lapokat díjmentesen küldjük be.

Kérjük azon esetben, ha ezen csoportban részt venni hajlandó, nálunk jelentkezni, vagy levélben velünk közölni sziveskedjék.

Csáktornyán, 1900 október hó 15-én.

771 3—3

A muraközi takarékpénztár igazgatósága.

4688./lk. 900.

Arverési hirdetményt.

A perlaki kir. jbir mint tkvi hat. közhírré teszi, hogy Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd által képviselt csáktornyai takarékpénztár r-társ. (képv. Szeivert Antal igazgató) csáktornyai czég végrehajlatónak Tkalecz István és neje Pálfi Regina végrehajlatás szenvedők dekánoveczi lakosok elleni végrehajlati ügyében 1070 k. töké, ennek 1898. évi decz. hó 17. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódj, 92 k. 86 f. eddigi költség, továbbá 182 k. töké, ennek 1899. decz. 30-tól járó 6% kamatai, 7 k. 55 f. óvási, 1/3% váltódj, 26 k. 25 f. s 22 k. 65 f. eddigi költség, végül 132 k. töké, ennek 1899. dec. 30-tól járó 6% kamatai, 7 k. 36 f. óvási, 1/3% váltódj, 26 k. 25 f. s 24 k. 95 f. eddigi s 60 k. 55 f. ezuttal megállapított árverés kérelmi költség kielégülése végett a nagykanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a dekánoveczi 332. sztkvb. 5. hrsz. a. felvett ingatlan 3145 k.; az u. a. sztkvb. 106. hrsz. a. felvett ing. 70 k.; az u. a. sztkvb. 113. hrsz. a. felvett ing. 30 k.; az u. a. sztkvb. 117. hrsz. a. felvett ing. 22 k.; az u. a. sztkvb. 157. hrsz. ing. 190 k.; az u. a. sztkvb. 542. hrsz. a.

felvett ing. 126 k.; az u. a. sztkvb. felvett 731. hrsz. ing. 28 k.; az u. a. sztkvb. 756. hrsz. a. felvett ing. 229 k.; az u. a. sztkvb. 759. hrsz. a. felvett ing. 86 k.; az u. a. tkvb. felvett legelő és erdőilletmény 500 k. a dekánoveczi 389. sztkvb. 601. hrsz. a. felvett ingatlanok Tkalecz Istvánt illető 1/3 rész jutaléka 126 k.; a dekánoveczi 594. sztkvb. 76/a. hrsz. a. felvett ing. a végreh. törv. 156. §-a al. egészben 21 k.; a dekánoveczi 646. sztkvb. 6/b. hrsz. a. felvett ing. u. a. §. al. eg. 49 k.; a dekánoveczi 449. sztkvb. 600. hrsz. a. felvett ing. 252 k.; a murcsáki 85. sztkvb. 1121. hrsz. a. felvett ing. u. a. §. al. eg. 59 k., végül a novákoveczi 279. sztkvb. felvett 506. hrsz. ingat. u. a. §. al. eg. 294 k. kikiáltási árban mint becsáron az

1900. évi decz. hó 20. napján d. e. 10 órakor

Dekánovecz községhezánál és

1900. évi decz. hó 20. napján d. u. 3 órakor

Novákovecz községhezánál Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd közbenjöttével megtartandó árverésen eladtni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%^o-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1900. július 14-én. 778

1. Dr. Kriegl József-féle
valódi angol
bőrvédő kenőcs és
borisszappan
2.

Before. After.

Minden tiltott vagy kártékony anyagtól mentes. A legbiztosabb szer mindennemű bőrbetegség ellen. Egy téglya ára egy darab borisszappannal 3 korona 30 fillér. Az összeg előre beküldendő.

(Chief Office 48. Brixton-Road, London SW.)

Thierry A. gyógyszerháza
Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.
Viszonteladónak tetemes árengedmény.

M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:
A
KRISTÁLY
SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYIFORRÁS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDESEKEM
VENDEGLÖKBEN
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Több száz kiváló orvos által ajánlva.
A legizletesebb és legolcsóbb ásványviz.
Csáktornyaán kizárólagos raktár:
Straha Testvérek fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.
5565. tk. 900.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbir. mint tkvi hatós. közhírré teszi, hogy Hertelendi Katalin s társainak Matotek Mihály és neje Szabol Latalin katori lakos elleni vagyonközösség megszüntetése iránti önkéntes árverési ügyében a nagykanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a katori 437. sz. jkvb. felvett 662, 1251, 1685, 4808, 5270, 5366, 5419, 5479, 7392, 7552, 7654, 8577, 8869, 9031, 9104, 10123, 8174/a, 8177/a. hrsz. ingatlanok egészben 996 kor.; a 2006. sz. jkvb. felvett 517. hrsz. ingatlan 878 k.; u. a. sz. jkvb. felvett 9436. hrsz. ingatlan 40 kor.; u. a. sz. jkvb. felvett 9488. hrsz. ingatlan 14 kikiállási árban a C. 1. 5. C. 1. 2. alatt Szabol Jeromos javára bekebelezett szolgálmi jogok épségével Matotek Mihály és neje Szabol Katalin árverési vevők vesztélyére és költségére

**1900. évi decz. hó 22. napján
d. e. 10 órakor**

Kotor községházánál dr. Fábán Zsigmond ügyvéd közbenjöttelével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiállási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni kötelesek. 773

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Perlakon, 1900. nov. 6-án.

Az ideai tűzifaáram Csáktornyaán házhoz szállítva:

egész kocsirakomány 5 öl 60 frt = 120 kor.
I. oszt. bükkhasáb ölenként 12¹/₄ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. gyertyánhasáb „ 12¹/₄ frt = 24 kor. 50 fill.
I. oszt. szil- és tölgyhasáb „ 11 frt = 22 kor.

Becses megrendeléseiket kérve s pontos kiszolgálást biztosítva

tisztelettel

Scheffer-féle

kat. kincstári és tűzifa-telep.

742 9-10

Törv. bejegyzett

védjegy

Legfinomabb minőség.

Eredeti csomagokban kapható

Gránertestvéreknél Csáktornyaán
valamint a monarchia minden elsőrangú fűszer és csemegeüzletében.

Világhírű orosz karaván tea
Popoff K. és C. testvérektől Moskvában.
(több európai udvar szállítói.)

Alles in echter Deutscher
aus der Fabrik von
A. Thierry in Pregrada
bei Sauerbrunn.

Nélkülözhetlen és utólrhetlen, hatása kitünő.
Világczikk, kivitel minden országba.

THIERRY A. balzsama.

Felülmulhatatlan szer minden mell-, māj-, gyomorbetegség ellen. Külsőleg is hat. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, törvényszékileg bejegyzett «a p a c z a» védőjegygyel van ellátva. Évente 6 millió üveg állítottak elő.

12 kis vagy 6 nagy üveg postán küldve 4 korona.

Egy próbaüveg bérmentesen 1 korona 20 fillér. Széjjel-küldés csak előzetes fizetés esetén.

THIERRY A. centifolia kenőcse

(csodakenőcs)

utólrhetetlen szívó erejű és gyógyíthatású. Operációkat a legtöbb esetben fölöslegessé tesz. E kenőccsel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csontszut, ujabban egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyíthatású mindenféle seb gyulladásánál.

Próbátégely bármint 1 kor. 80 fill. Az összeg előre beküldendő.

Sok ezer elismerő irat áll rendelkezésünkre, melyek a föld minden részéből érkeztek. Óvakodjunk utánzatoktól. Valódi csak akkor, ha e czég neve és védjegye rajta áll:

A. THIERRY gyógyszerháza az „Órangyalhoz“
Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.

A cs. k. államv. hivatalnokok egyletének szállítója.

763 5-25

Melléklet a „Muraköz” 1900. évi december hó 9. (49-ik) számához.

802. sz. v. 1900

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság 1900. évi Sp. 199/3. sz. végzése következtében dr. Hajós Ferencz csáktornyai lakos ügyvéd által képviselt Horváth Márton farankói lakos javára Matosa Mihály felső-királyfalvi lakos ellen 384 kor. s jár erejéig 1900. évi ok. hó 18-án foganasított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1070 k. becslült 1 szekér, 1 könnyű kocsi, 2 csikó és 1 kanczalóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. jbiróság 1899. évi V. 474/2. számú végzése folytán 384 kor. tőkekövetelés ennek 1900. évi nov. hó 13. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 87 k. 60 f.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Felső-Királyfalván leendő eszközlésére

1900. évi decz. hó 14. napjának d. e. 10 órája

határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzlietés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. 785

Kelt Csáktornyan, 1900. nov. 30-án.

Glavina János kir. bir. végrehajtó.

Legolcsóbb árak!

Pollák Bernát

órás és ékszerész Varazsdon.
Főter, takarékpénztári épület.

Ajánlja dusan felszerelt
svájcezi zsebóra arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban
olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközlöm.

Javítások olcsón eszközöltetnek!

Ajándéktárgyak nagy választékban!

Svájcezi zsebórák raktára!

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan,

a legujabb gyorsajtókkal és diszes uj betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák** (Galandózz elhajtó.)

Millió embernek e szer visszaadta **egészségét!**

Kik galandféregben és gyomorbajban szenvednek.

Pántlikagiliszta fejestől.

a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrovidebb idő alatt (6 percz alatt) teljesen el ajatik. Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom nélkül gyors és biztos eredményeért jótállás nyújtatik. Nem árt, ha pántlikagiliszta féreg nincs is jelen. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére **4 frt** postai utánvétellel vagy **3.50** előre való beküldéssel.

A pántlikagiliszta tünetei a következők: Az érzékeltség, a halványbarna, bégavdt tekintet, kék szemkarikák, lesoványodás, elnyálkásodás, heveny nyelvi, emésztéshétség,

étvágytalanság feiválta mohó étvágyval, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg áhgyomornál, egy gombolyag felszállása egész a nyakig, nyálösszevétel, a test megdagadása, gyomorsav, gyomorhő, gyakori felbőgés, légpóros, hengergetés, hullámszerű mozgások, szuró, szivó fájdalom és szúrások a belekben, szivdologás, a vérkeringés rendeltenségei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a háskomorságra való hajlam, életuntás és a halál óhajítása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resicán, Fő-utca 55. (Délmagy. orsz.)

3003. sz. 1900. Arverési hirdetemény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. írásbíró. 1900. évi V. 91/3. és 92/3. számú végzése következtében dr. Mayer Sándor budapesti lakos ügyvéd által képviselt Leitersdorfer D. és fia czég javára Kolbenschlag Béla főszolgabíró csákt. lakos ellen 645 és 260 kor. s jár. erejéig 1900. évi okt. hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1250 koronára becsült butorok, szőnyegek, 1 ruganyos kocsi és lószerszámó állóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbírósig 1900. évi V. 91/3. és 92/3. sz. végzése folytán 645 és 260 kor. tökékövetelések és ezek összes járulékai Csáktornyan leendő eszközlésére

1900. évi decz. hó 11. napjának d. e. 9 órája

határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfelvétel mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csáktornyan 1900. nov. hó 29-én

Glavina János kir. bír. végrehajtó

3208. tk. 900.

Arverési hirdeteményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zakal Henrik ügyvéd végrehajtatónak Robb János végre-

hajtást szenvedő elleni 18 k. 36 f. tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén levő a m.-szerdahelyi 783. sztkvben 387/a, 425/b, 512, 52/a. hrsz. a., a 653. sztkvben 32/b. hrsz. a., az 1033. sztkvben 117. 265. 515. 1991/b. 2373. 2387. 2367/b. hrsz. a. felvett ingatlanoknak ugy az 532. sztkvb. felvett aranylagos legelő és erdő illetőségnek a megállapított kikiáltási árban részletenként a végr. törv. 156. §-a értelmében egészben leendő elárverezését elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlanok az

1900. évi decz. hó 22. napjának délelőtt 10 órakor

M.-Szerdahelyen aközségháznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáranak 10% vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijeletl óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Csáktornyan, 1900. nov. 3-án.

3585. tk. 900.

Arverési hirdeteményi kivonat.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Puklavecz János végrehajtatónak Szmolkovics Magdolna végrehajtást szenvedő elleni 200 tökékövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvénysek és a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő III. hegykerületi 150. sztkvb. A 192. hrsz. a. erdő 1285 □ öl területtel 36 k. becsáran, az u. u. 255. sztkv. A 193/b. hrsz. a. szántó 588 □ öl területtel 53 k. 03 f. becsáran, az u. o. 272. sztkvb. A 174. hrsz. a. gyümölcsös, erdő, szántó és legelő 2 holh 243 □ öl területtel 393 k. 33 f. becsáran, az u. o. tkv. A 191. hrsz. a. 6. számú ház, gyümölcsös, szőlő és erdő 1 hold 98 □ öl területű ingatlanból a Szmolkovics Magdolna férj. Lyubik Lajosné 3/4 részben jutaléka 1008. kor. becsáran, az utóbbi kivételével a többi a végrh. elj. 156. § értelmében eg. s a 255. sztkvben a C. 3. és a 272. sztkvb. C. 3. alatt bekebelezett kikötmény fentartásával az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelelt ingatlan az

1900. évi december hó 28. napján délelőtt 9 órakor a III. hegykerület községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijeletl óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Csáktornyan, 1899. szept. hó 21-én.

Pályázat.

Az alsó-domborui községi népiskolánál az I. oszt. tanítói állomás megüresedvén, arra pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: 800 korona készpénz havonként előre fizetve és egy szobás lakás.

A horvát nyelv a pályázótól megkivántatik.

Pályázatok főt. Czimerman Ferencz plébános iskolaszéki elnök urhoz küldendők folyó hó 15-ig.

SZLÁMEK JÓZSEF iskolaszéki jegyző.

Egyedüli raktár

Valódi orosz galoschnikból

és Storm-Slipper (hó és sárvédő cipők)

Pollák Gyulánál Csáktornyan.